

Hymn.

1. **O** p-tá-tus vo-tis ómni-um * sacrá-tus il-lú-xit
 di-es, quo Chris-tus, mun-di spes, De-us, conscén-dit
 cæ-los árdu-os.

A-scéndens in al-tum cómi-nus, própri-a se-dem ré-me-
 ans, gá-vi-sa sunt cæ-li regna ré-di-tu U-ni-gé-ni-
 ti.

Ma-gni tri-umphum præ-li-i, mundi per-émpto prínci-
 pe, Pa-tris præ-sén-tans vúl-ti-bus victrí-cis car-nis
 gló-ri-am,

Est e-levá-tus nú-bi-bus, et spem fa-cit credénti-bus,
 a-pé-ri-ens pa rá-di-sum, quem pro-to-plás-ti cláuse-
 rant.

O grande cunc-tis gáudi-um, quod par-tus nostræ Vírgi-
 nis, post di-ra fla-gra, post cru-cem, pa-tér-næ se-di-
 iúngi-tur.

A-gá-mus er-go grá-ti-as nostræ sa-lú-tis víndi-ci, nos-
 trum quod cor-pus vé-xe-rit subli-me ad cæ-li ré-gi-am.

Sit no-bis cum cæ-lés-ti-bus commú-ne ma-nens gáudi-
 um: il-lis, quod se-met ób-tu-lit, no-bis, quod se non
 ábstu-lit.

Nunc, pro-vo-cá-tis ácti-bus Christum exspectá-re nos de-
 cet, vi-táque ta-li ví-ve-re quæ pos-sit cæ-los scán-
 de-re.

Gló-ri-a ti-bi, Dómi-ne, gló-ri-a U-ni-gé-ni-to, u-
 na cum Sancto Spí-ri-tu in sem-pi-tér-na sáecu-la.
 A-men.